

Sygn. akt X GC 265/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

o.o.i.Przewodniczący SSO Barbara Przybyła

Protokolant Andrzej Chodorowski

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: S. L. G.

przeciwko: (...). Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o uchylenie uchwały

1. uchyła w całości uchwałę nr 2 zwyczajnego zgromadzenia wspólników S.I.A.P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. podjętą w dniu 10 czerwca 2014r. w przedmiocie przeznaczenia zysku spółki;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.518,67 zł (dwa tysiące pięćset osiemnaście złotych 67/100) tytułem kosztów procesu.

SSO Barbara Przybyła

Sygn. akt X GC 265/14

UZASADNIENIE

Powód S. L. G. wniósł pozew przeciwko pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o uchylenie uchwały nr 2 zwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej, podjętej w dniu 10 czerwca 2014 r., dotyczącej przeznaczenia zysku pozwanej spółki za rok 2013 w kwocie 1.938.475,05 zł na zasilenie funduszu świadczeń socjalnych w kwocie 38.475,05 zł, a w pozostałej części na inwestycje.

Powód podał, iż jest mniejszościowym udziałowcem pozwanej, Od 2005r. trwa konflikt pomiędzy powodem, a pozostałymi wspólnikami spółki. Powód został wyłączony od prowadzenia spraw spółki i pozbawiony jakichkolwiek korzyści z uczestnictwa w spółce. Spółka od 1997 roku tj. od początku istnienia nie wypłaciła dywidendy, zaś wspólnicy przeznaczali cały zysk na kapitał zapasowy. Powód akceptował ten stan rzeczy do czasu, gdy wszyscy postali wspólnicy zaczęli pobierać wynagrodzenia z tytułu zawartych umów o pracę. Do czasu, gdy powód był we władzach spółki wspólnicy nie pobierali z tego tytułu żadnego wynagrodzenia. Od 2008 roku wszyscy wspólnicy poza powodem otrzymują miesięczne wynagrodzenie w kwocie, co najmniej, 20 000zł każdy. W 2013 roku suma wynagrodzeń dla członków zarządu wyniosła 1.162.668,80 zł. Uchwały z 2012, 2013 i 2014 roku w przedmiocie przeznaczenia zysków za rok ubiegły zostały przez powoda zaskarżone do Sądu, sytuacja finansowa spółki nie uzasadnia decyzji o przeznaczeniu zysku na inwestycje. Na koniec 2013 roku na kapitale zapasowym znajdowała się kwota 16.506.918,97 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa

w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwana przyznała, iż w spółce rzeczywiście istnieje konflikt z powodu prowadzenia przez powoda działalności konkurencyjnej wobec spółki, co stanowiło podstawę do odwołania go z zarządu spółki. Wynagrodzenia i nagrody poznane wspólnikom będącym członkami zarządu nie są w ocenie pozwanej wygórowane i są zgodne z regulaminem wynagradzania pracowników. Wynagrodzenia członków zarządu - wspólników są na wysokości średniego krajowego wynagrodzenia menadżerów - członków zarządu w zagranicznych spółkach kapitałowych. Ponadto w dniu 19 stycznia 2011 roku w budynku hali produkcyjnej wybuchł pożar i spółka zmuszona jest wykorzystywać środki własne w celu odtworzenia stanu sprzed pożaru. Spółka planuje dalsze inwestycje niezbędne dla jej rozwoju i prawidłowego funkcjonowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest mniejszościowym udziałowcem pozwanej, posiada 18,23% udziałów. Pozostałymi wspólnikami spółki są posiadający: 18,20% udziałów - C. P., 18,23% - F. A., 18,20% - P. P., 27,14% - spółka prawa włoskiego (...) (...) (...) spółki (...) są te same osoby. Pozwana spółka od 1997 roku tj. od początku jej istnienia nie wypłaciła dywidendy. Uchwały z 2012, 2013 roku w przedmiocie przeznaczenia zysków za rok ubiegły zostały przez powoda zaskarżone. Na zgromadzeniach wspólników odbytych w latach wcześniejszych wspólnicy podejmowali uchwały o przeznaczeniu zysków prawie w całości na fundusz inwestycyjny, a pozostałą niewielką część na zasilenie funduszu świadczeń socjalnych. Pełnomocnicy reprezentujący powoda głosowali przeciwko tym uchwałom i wnosili wobec nich sprzeciw. Powód działający na zgromadzeniach przez pełnomocnika, proponował, aby część zysku była przeznaczona na dywidendę. Żadna z tych propozycji nie została uwzględniona.

(dowody: protokoły ze zwyczajnych walnych zgromadzeń k 30-60)

Między powodem a pozostałymi wspólnikami spółki istnieje konflikt, dotyczący między innymi zasad podziału zysku spółki, wynagradzania wspólników będących członkami zarządu a także podejrzeń pozostałych wspólników, co do konkurencyjnej działalności powoda, także w zakresie dotyczącym spółki włoskiej (...) S. będącej wspólnikiem pozwanej spółki a także głównym odbiorcą akumulatorów produkowanych przez pozwaną.

Bezsporne między stronami było to, iż powód z zarządu spółki został odwołany w 2005r. a do 2006r. wraz z pozostałymi wspólnikami – osobami fizycznymi pełnił funkcje w zarządzie pozwanej spółki i wspólnicy, którzy wówczas byli członkami zarządu nie pobierali żadnych wynagrodzeń.

(dowód: postanowienia i wyroki Sadu Rejonowego w Gliwicach, Sądu Okręgowego w Gliwicach, Sadu Apelacyjnego w Katowicach k 120 - 143, okoliczności bezsporne)

Uchwała o podziale zysku za 2011r., podjęta w dniu 11 czerwca 2012r. na zwyczajnym zgromadzeniu wspólników o przeznaczeniu zysku pozwanej spółki za rok 2011 w kwocie 1.437.390,16zł na zasilenie funduszu świadczeń socjalnych w kwocie 37.390,16 zł, a w pozostałej części na fundusz inwestycyjny, została uchylona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie sygnatura X GC 180/12.

Na zgromadzeniu w dniu 11 czerwca 2013r. propozycja powoda, aby zysk za 2012r. przeznaczyć w połowie na inwestycje a w połowie na wypłatę dywidendy została odrzucona głosami pozostałych wspólników.

(dowód: protokół k. 42)

Po uchyleniu przez sąd wcześniejszej uchwały, co do podziału zysku za 2011r., została podjęta na zgromadzeniu wspólników w dniu 23 września 2014r. ponowna uchwała. Ponownie przeznaczono cały zysk za 2011 roku na określone w uchwale inwestycje i zasilenie funduszu Świadczeń socjalnych (w proporcji 1 400 000 i 37.390,16zł). Uchwała zaproponowana przez powoda w sprawie podziału zysku, w ten sposób, aby kwotę 1.400.000,00zł przeznaczyć na dywidendę, a kwotę w wysokości 37.390,16zł na zasilenie funduszu socjalnego nie uzyskała większości. Za jej przyjęciem głosował jedynie powód, pozostałe (...) głosy były przeciwne.

(dowód protokół k 166 – 172)

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2010r. w sprawie X Gc 22/10 oddalono powództwo powoda o uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników z dnia 17 grudnia 2009r. w przedmiocie zatwierdzenia czynności dokonanych przez P. P. w ramach udzielonego mu pełnomocnictwa, oraz uchwały w przedmiocie ustanowienia go pełnomocnikiem spółki.

Na mocy postanowienia Sądu Rejestrowego z dnia 20 października 2010r. (k. 120 akt) oddalano wniosek powoda z czerwca 2009r., o udostępnienie mu wglądu do dokumentów i ksiąg spółki. Sąd wskazał, iż istnieje uzasadniona obawa, że udostępnione dokumentu zostaną wykorzystane w celach sprzecznych z interesem spółki.

Wspólnicy wystąpili z pozwem o wyłączenie powoda ze spółki, lecz wyrokiem z dnia 16.02.2012r. powództwo zostało oddalone (okoliczność bezsporna).

Zgodnie z twierdzeniami pozwanego zawartymi w odpowiedzi na pozew obecnie pozwana nie odmawia powodowi wglądu do dokumentów spółki, a twierdzenia powoda w tym zakresie określiła, jako nieprawdziwe i gołosłowne.

Wyrokiem z dnia 19 marca 2014r. sygn. akt X Gc 308/13 oddalono pozew wniesiony przez powoda o uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników z dnia 11 czerwca 2013r. w przedmiocie przeznaczenia zysku spółki za 2012r. na opisane w uchwale inwestycje i Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych. Sąd oddalając powództwo wskazał, że przeznaczenie zysku za 2012r. wysokości 2 252 184,09 zł na inwestycje w związku z koniecznością odtworzenia parku maszynowego po pożarze w 2011r. uznać należy za uzasadnione.

W połączeniu z faktem, iż zysk w kwocie 1 400 000zł za 2011r. także został przeznaczony na odtworzenie hali produkcyjnej po pożarze łącznie na inwestycje w związku z pożarem z czystego zysku poznaczono kwotę ponad 3 600 000zł. Ponadto spółka na inwestycje przeznaczyła kwotę 1 597 000zł , czyli łącznie kwotę ponad 5 000 000zł.

Z twierdzeń zwartych w odpowiedzi na pozew wynika, że pozwana oszacowała straty związane z pożarem na kwotę 3 290 211,74zł . Stąd nie zasługiwały naw wiarę twierdzenia powoda, iż spółka nadal jest zmuszona wykorzystywać środki własne w celu odtworzenia stany sprzed pożaru.

(dowód: oświadczenie członka zarządu z protokołu zgromadzenia wspólników z 23.09.2014r. k. 168, odpowiedź na pozew. k. 117, pismo pozwanego z dnia 30 września 2014r. k. 177)

Pozwana wykazała, że prowadzone przez spółką inwestycje służą rozwojowi spółki. Jednocześnie spółka nie wykorzystuje w pełni posiadanego kredytu w rachunku bieżącym, pomimo, iż ponosi z tego tytułu koszty. Kredyt w rachunku bieżącym, wedle zeznań głównej księgowej spółki, wynosi 1 200 000zł. i nie jest wykorzystywany w żadnej części. Ostatnio był wykorzystany w marcu – kwietniu 2014r. Zeznania były składane w listopadzie 2014r. Pozwana w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2014r. przyznała, że wyniki finansowe spółki są bardzo dobre.

(dowód: zeznania świadka B. R. 8min. i nn. rozprawa z dnia 4 listopada 2014r.)

Na zgromadzeniu wspólników w czerwcu 2012r. powód zgłaszał swoją kandydaturę na członka zarządu jednakże nie została ona przyjęta, głosami pozostałych wspólników.

(dowód: protokół k. 36)

W skład zarządu pozwanej spółki wchodzi S. I., oraz wspornicy spółki (...) jak prezes, F. A. jako członek zarządu.

Z tytułu wykonywanej pracy w zarządzie spółki wspólnicy w 2013r. otrzymali z tytułu nagród i wynagrodzeń łącznie kwotę 1 103 681, 84zł oraz 40 000zł za udział w posiedzeniach zarządu odbytych w 2013r. to jest łącznie kwotę 1 143 681,84zł, przy zysku spółki za 2013r. 1 938 475,05zł. Powód nie uzyskuje żadnych dochodów z tytułu udziału w spółce od chwili jej powstania w 1997r.

W dniu 10 czerwca 2014 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., na którym podjęto uchwałę w przedmiocie przeznaczenia zysku netto za 2013r. w kwocie 1.938.475,05zł. Kwotę 1.900.000 zł przeznaczono na przyszłe inwestycje szczegółowo określone w uchwale a kwotę 38.475,05 zł na zasilenie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Za uchwałą było 2.862 głosów, przeciw 638 głosów. Pełnomocnik powoda, głosował przeciwko uchwale i wniósł o zaprotokołowanie sprzeciwu.

(dowód: uchwała nr 2 k 28)

Spółka planuje dalsze inwestycje, stopniową wymianę parku maszynowego, w związku ze zużyciem maszyn. Powód nie kwestionuje, że inwestycje w spółce są celowe i sprzyjają rozwojowi spółki, co wynika z jego zeznań. Celowość przyszłych inwestycji wskazanych w zaskarżonej uchwale została także potwierdzona opinią biegłej. Opinia biegłej potwierdziła także, że wszystkie koszty związane z odtworzeniem stanu sprzed pożaru zostały poniesione do końca 2012r. Inwestycje w 2013r. były realizowane z bieżących środków pieniężnych. Spółka miała podpisane dwie umowy kredytowe na okres do kwietnia 2013r. i 2014r. z możliwością ich przedłużenia. W latach 2010r. 2013r. sporadycznie korzystała z tych form finansowania, pomimo ponoszenia kosztów prowizji. Spółka dążąc do utrzymania płynności finansowej popada w nadpłynność, część pieniędzy pozostaje na koncie bankowym, co przy niskim poziomie stóp procentowych lokat terminowych ogranicza możliwość wygenerowania wyższych przychodów finansowych z tytułu odsetek od lokat. Zapasy magazynowe w spółce przekraczają stan wymaganych w umowie kredytowej. Ponadto wymienione w uchwale remonty stanowią składnik kosztów bieżących a nie inwestycji materiałów. Z opinii biegłej jednoznacznie wynika, że przynajmniej część zysków mogła być przeznaczona na wypłatę dywidendy bez szkody dla rozwoju spółki. Wnioski biegłej znajdują także oparcie a treści sprawozdania zarządu za 2013r.

(dowód opinia biegłej k. 274- 292, sprawozdanie zarządu k. 73 akt)

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Legitymacja powoda nie budzi wątpliwości w świetle opisu art. 250 pkt 2 ksh. Powód, jako wspólnik spółki, głosował przeciwko podjęciu przedmiotowej uchwały, a jego sprzeciw został zaprotokołowany. Powód spełnił ustawowy wymóg wniesienia powództwa w określonym w art. 251 k.s.h. miesięcznym terminie od dnia otrzymania wiadomości o uchwale. Pozew został złożony w dniu 5 lipca 2014r. (data nadania u wyznaczonego operatora pocztowego).

Zgodnie z przepisem art. 249 § 1 k.s.h. uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Powód w pozwie wskazał na dwie ze wskazanych przesłanek twierdząc, że uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami kupieckimi i ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Mimo, iż nie wszystkie argumenty podniesione przez powoda można podzielić, w ocenie sądu postępowanie dowodowe wykazało, że uchwała miała na celu pokrzywdzenie wspólnika, polegające na pozbawieniu go możliwości uzyskania korzyści wynikających z faktu członkostwa w spółce, pomimo braku okoliczności, które uzasadniałyby ten stan usprawiedliwionym interesem spółki.

Sam fakt, otrzymywania wynagrodzenia przez członków zarządu za wykonaną pracę oczywiście nie świadczy o pokrzywdzeniu zaskarżoną uchwałą wspólnika niebędącego członkiem zarządu. Pozwany nie bierze jednak od uwagę tego, iż możliwości świadczenia pracy, jako członek zarządu powód został pozbawiony. Pozostali wspólnicy nie dali mu możliwości zasiadania w zarządzie spółki, której był współzałożycielem, a tym samym pozbawiono go możliwości uzyskiwania jakichkolwiek dochodów tytułu uczestnictwa w spółce, chociażby w zamian za świadczone na rzecz spółki usługi. Odmienne natomiast potraktowano pozostałych wspólników. Zatem sytuacja w spółce jest taka, że powód, na mocy podjętej woli pozostałych wspólników uchwały, nie ma możliwości uzyskania korzyści w związku z uczestnictwem w spółce w przeciwieństwie do pozostałych wspólników.

Konsekwentne przeznaczanie całego zysku na inwestycje przy jednoczesnym stworzeniu pozostałym wspólnikom możliwości świadczenia, za wynagrodzeniem, pracy na rzecz spółki stanowi wyraz nierównego traktowania wspólnika mniejszościowego. Wynagrodzenie pozostałych wspólników, nawet jeśli adekwatne do wykonanej pracy, wynosiło łącznie 1 143 681,84zł, przy zysku spółki wynoszącym 1 938 475,05zł. Przy czym w okresie, gdy powód był członkiem zarządu prowadzono inwestycje w spółce a członkowie zarządu będący wspólnikami nie pobierali wynagrodzeń, co było w sprawie niesporne.

Ta okoliczność musi być brana pod uwagę przy ocenie podejmowanej uchwały, co do zgodności z dobrymi obyczajami i tego czy nie zmierza do pokrzywdzenia wspólnika, nie będącego członkiem zarządu i pozbawionego możliwości wykonywania pracy na rzecz spółki za wynagrodzeniem, stanowiącym część kosztów działalności spółki, a zatem wpływającym także na wynik finansowy spółki.

Nie było rzeczą sądu w niniejszej sprawie przesądzanie tego, w jakim zakresie zyski spółki powinny być przeznaczane na inwestycje a w jakim na podział pomiędzy wspólników, lecz ustalenie czy przedstawione dowody pozwalają, w okolicznościach sprawy na uznanie, że podjęta uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Sam fakt, iż na skutek inwestycji, na które przeznaczony jest zysk rośnie wartość spółki, w której powód posiada udziały, w okolicznościach niniejszej sprawy nie może przesądzać o tym, iż do takich naruszeń nie doszło. Nie budzi, bowiem wątpliwości, w świetle zebranych w sprawie dowodów, to że pozostali wspólnicy – osoby fizyczne dzięki temu, że zostali wybrani w skład zarządu i mają możliwość wykonywania pracy na rzecz spółki uzyskują wymierne dochody. Takiej możliwości jest pozbawiany powód. Stąd jedyną możliwością uzyskania dochodów w związku z udziałem w spółce, jest dywidenda.

Do dobrych obyczajów pomiędzy wspólnikami należy obowiązek lojalnego postępowania. Do tego należy zaliczyć i to aby wspólnik miał możliwość uzyskiwania dochodów z tytułu udziału w spółce, jeśli sytuacja ekonomiczna spółki na to pozwala. Zatem tylko w sytuacji gdy pozostali wspólnicy chociażby części zysku spółki na dywidendę jest nie możliwe z uwagi na interes spółki, pozbawienie wspólnika możliwości uzyskiwania dochodów z tytułu udziału w spółce można uznać za usprawiedliwione. Taka sytuacja odnośnie zysku za 2013r. nie zachodzi. Plany inwestycyjne i rozwój spółki muszą być tak ustalane, aby nie dochodziło do sytuacji, gdy mimo członkostwa w dobrze prosperującej, dynamicznie rozwijającej się spółce, wspólnik mniejszościowy jest pozbawiany jakichkolwiek dochodów tego tytułu tylko dlatego, że pozostali wspólnicy, zatrudnieni w spółce i uzyskujący dochody w zamian za świadczoną pracę, tak kształtują jej rozwój, że wspólnik spoza zarządu nie osiąga z tytułu uczestnictwa jakichkolwiek dochodów. Jednocześnie skutkiem polityki pozostałych wspólników, skutecznie odmawiających, na zgromadzeniach przeznaczenia chociażby części zysku na dywidendę, musi ponosić koszty celem podważenia zaskarżonych uchwał i uzyskania, chociażby w części, udziału w zyskach. Nawet, jeśli nieformalnie, przy zakładaniu spółki wspólnicy umówili się, że priorytetem będzie inwestowanie w spółkę, to nie oznacza to, że na skutek tych nieformalnych, nie zapisanych w umowie spółki ustaleń dopuszczalnym będzie wyłączenie wypłaty dywidendy nawet w sytuacji gdy rozwój spółki nie uniemożliwia przeznaczenia chociażby części zysków na wypłatę dywidendy. Przy tym w stosunku do przyjętych na początku istnienia spółki zwyczajów, sytuacja uległa zmianie o tyle, że wówczas członkowie zarządu – wspólnicy nie pobierali żadnego wynagrodzenia, a przychody były inwestowane w rozwój spółki. Przy ocenie wiarygodności twierdzeń pozwanej spółki, reprezentowanej przez pozostałych wspólników, sąd miał na uwadze i to, że wspólnikiem pozbawionym przychodów jest wspólnik, co, do którego wniesiono nieskuteczne powództwo o jego wyłączenie.

Nie wymaga wiadomości specjalnych stwierdzenie, że inwestycje w przedsiębiorstwie nie muszą odbywać się i nie odbywają wyłącznie z czystego zysku i dla prawidłowego rozwoju dopuszczalne i celowe jest wspomaganie się w tym zakresie także innymi źródłami finansowania. Tymczasem spółka nie wykorzystuje nawet posiadanego limitu kredytu w rachunku bieżącym, co potwierdziły zeznania księgowej spółki oraz opinia biegłego. .

Skoro spółka, posiada niewykorzystany kredyt w rachunku bieżącym, to nie ma przeszkód, aby nawet w razie „zatorów płatniczych” ze strony kontrahentów, na bieżące zobowiązania wykorzystać kredyt w rachunku bieżącym. Ponadto

odpowiedzialnym za kontakty z klientami jest członek zarządu będący jednocześnie wspólnikiem, a zatem z pewnością dokonuje starannej weryfikacji kontrahentów, także co do ich rzetelności płatniczej, tak aby zmniejszyć ryzyko braku zapłaty. Ponadto kondycja spółki wskazuje, że ma możliwość poniesienia kosztów ubezpieczenia płatności czy zawarcia umów factoringowych. Stąd podnoszone na rozprawie argumenty pełnomocnika pozwanej są w tej mierze oczywiście niezasadne.

Pozbawienie prawa do dywidendy, na skutek wieloletniej polityki wspólników posiadających większość narusza, w dłuższym okresie, równowagę pomiędzy interesami spółki i prawami wspólników mniejszościowych i takie działanie należy uznać za sprzeczne z zasadą lojalności, rozumianą jako obowiązek poszanowania słuszných interesów korporacyjnych tych wspólników. (tak Wyrok SA w Szczecinie z 15 października 2014 r. I ACa 560/14 – baz prawna LEX nr 1649306). Słusznie ten Sąd wskazał, iż prawo do dywidendy wyraża istotę, dla której tworzona jest spółka kapitałowa z punktu widzenia jej udziałowców, (poza spółkami działającymi na zasadzie non profit), a więc osób, które lokują własny kapitał, aby finalnie osiągnąć z tego tytułu określone korzyści. Polityka inwestycyjna musi zatem być prowadzona w taki sposób, aby zachować równowagę pomiędzy uzasadnionym interesem spółki a interesami wspólników.

Zaniechanie przekazania chociażby w części zysku spółki na dywidendę w sytuacji, gdy sytuacja ekonomiczna spółki na to pozwala a tylko niektórzy ze wspólników mają możliwość wykonywania odpłatnej pracy na rzecz spółki, narusza zasadę lojalnego postępowania wspólników. Sytuacja do jakiej doszło w pozwanej spółce wskazuje, że uchwała miała na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Mając na względzie powyższe sąd uwzględnił żądanie uznając za wykazane przesłanki z art. 249 pkt 2 ksh.

O kosztach procesu orzekł Sąd w oparciu o art. 98 k.p.c. i przyznał powodowi zwrot całości poniesionych przez niego kosztów, od przegrywającej pozwanej. Na koszty złożyły się opłata sądowa od pozwu - 2.000 zł; - wynagrodzenie pełnomocnika – 360 zł, - opłata skarbową – 17 zł, - wynagrodzenie i wydatki tłumacza przysięgłego w kwocie 143,67zł.. Wysokość zasądnionego wynagrodzenia ustalił Sąd w oparciu o par. 2 ust. 1 i par. 11 ust.1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.).

SSO Barbara Przybyła